

عنوان مقاله:

عوامل تاثیر گذار محیطی برای ارتقاء تعاملات اجتماعی میان ساکنین مجتمع های مسکونی

محل انتشار:

پنجمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

گیل وا حسین پور - دانشجویی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

امیر رضا کریمی آذری - عضو هیات علمی دانشکده هنر و معماری دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

به دلیل رشد شهر نشینی دهه های اخیر در ایران، تولید مسکن تغییر یافته و لزوم ایجاد انبوه مسکن، سبب کاهش کیفیت و مطلوبیت طراحی ها گشته است. طراحی مجتمع های مسکونی امروزی به دلیل عدم توجه به نیازهای انسانی و در نظر نگرفتن پیامدهای روانشناختی آن، زندگی فردی و اجتماعی ساکنین را با مشکلاتی مواجه ساخته است. امروزه دیگر شهرهایی که کوچه هایشان با تناسب انسانی و جهت گیری متناسب با اقلیم ساخته شده بود به چشم نمی خورد و این کوچه ها جای خود را به خیابان های عریض با ساختمان های بلند مرتبه در لبه های خود داده اند. که به انسان و نیاز های آن کمتر توجه گردیده است. همواره بر قراری تعاملات اجتماعی و انجام فعالیت های فرهنگی- اجتماعی از مهمترین نقش های فضاهای شهری و بافت مسکونی شهرهای قدیم بود که در سال های اخیر متأسفانه مسایلی چون افزایش جمعیت، گرانی قیمت زمین، و سایر مشکلات اقتصادی موجب گردیده این امر روز به روز کمرنگ تر گردد. می توان اظهار داشت، اغلب مجتمع های مسکونی معاصر بدون توجه به نیاز های روانی تنها به تامین نیازهای فیزیکی ساکنان، آن هم نه به صورت کامل پرداخته اند. در این مقاله با بهره گیری از روش کتابخانه ای و با توجه به اسناد و مدارک موجود به بررسی چگونگی شکل گیری تعاملات اجتماعی در مجتمع های مسکونی و شناسایی راهکارهای موثر جهت تقویت این امر پرداخته شده است. یافته ها نشان می دهد به کارگیری الگوهای طراحی جهت ایجاد شرایط امن، جذاب و راحت برای حضور خانواده ها در فضاهای باز مجتمع، تاثیر به سزایی در افزایش تعاملات اجتماعی همسایگان دارد.

کلمات کلیدی:

تعاملات اجتماعی، مجتمع های مسکونی، فضاهای عمومی، عوامل محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/734682>

